

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123446552
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6123446552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13Csp/3/2024

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická ul.č 7434/147, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, so sídlom v Trenčíne, Ul. 1. mája 173/11, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX v konaní o zaplatenie 4.119,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

13Csp/3/2024

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.240,21 € s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 12.040,21 € od 26.3.2023 do 28.6.2023 a zo sumy 1.240,21 € od 29.6.2023 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

13Csp/3/2024

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 20.11.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 4.097,84 € s úrokom vo výške 90,38 € a úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 12.146,03 € od 26.3.2023 do 28.6.2023 a zo sumy 3.804,32 € od 29.6.2023 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že žalobca je obchodná spoločnosť založená v Slovenskej republike a v tejto právnej veci udelila písomné splnomocnenie pre Advokátsku kanceláriu GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., ktorá poverila úkonom - podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, svojho advokátskeho koncipienta. Žalovaný je fyzická osoba – spotrebiteľ. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 09.11.2020 Úverovú zmluvu č. E. (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14.529,- Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 08.03.2023 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej istiny. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 26.03.2023 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby

vyzval žalobca listom z 11.10.2023 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalobca čo sa týka špecifikácie žalovanej sumy odkázal na prílohu, v ktorej je uvedená čiastka predčasného splatenia (kalkulácia finančného vyrovnania). Pohľadávka z ÚZ bola zabezpečená v prospech žalobcu, žalobca pristúpil k výkonu zabezpečovacieho práva, a teda žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 17.725,77 Eur, uvedená suma predstavuje súčet úhrad splátok žalovaného a sumy, ktorá bola získaná predajom motorového vozidla. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 4210.18 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: Nesplatená istina vo výške 3804.32 Eur, táto suma predstavuje neuhradenú istinu zosplatených splátok. Úrokové vyrovnanie vo výške 90.38 Eur. Dlhy ostatné (zmluvné pokuty) vo výške 21.96 Eur, ako sankcie, ktoré súvisia s omeškaním žalovaného a sú dojednané medzi stranami sporu. Poplatok externej agentúry vo výške 264.00 Eur. Náklady spojené s predajom vozidla vo výške 29.52 Eur.

Žalobca vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 12.4.2024 uviedol, že nesplatená istina vo výška 393.63 Eur predstavuje súčet splátok istiny od nasledujúcej splátky splatnej po zosplatení úverovej zmluvy (ÚZ bola zosplatená dňa 08.03.2023/ od 07.04.2023 do 07.11.2028 - konečná splatnosť úveru, úrokové vyrovnanie - 90,38 Eur je zmluvný úrok prislúchajúci splátkam do zosplatenia úveru – po zosplatení si žalobca zmluvné úroky neuplatňuje. Zmluvné pokuty vo výške 21.96 Eur boli uplatnené v súlade s 5. Dôsledky nesplácania úveru a porušenie povinností žalovaného vyplýva zo zmluvy na stane č. 2. Poplatok za externú agentúru a poplatok za náklady spojené s predajom vozidla žalobca predkladá v prílohe tohto podania, na základe ktorých si uplatňuje v návrhu na začatie konania svoj nárok. V rámci postupu v poskytovaní úveru napĺňa žalobca svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, čiže credit scoringu, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík. Týmto procesom je posudzovaná spotrebiteľova príjmová a výdavková stránka a ďalej sa skúmajú klientske informácie o premenných hodnotách ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalovaný využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre klienta. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Žalobca pri posudzovaní bonity klienta využíva úverové registre SOLUS a NRKI. S ich pomocou sa zhromažďujú klientske informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka klienta. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potrebné považovať za významnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu.

2. Žalovaný sa vo veci písomne nevyjadril napriek doručenej žalobe.

3. Súd dňa 10.6.2024 vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán (žalobca a jeho právny zástupca súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil a ani z dôležitého dôvodu nepožiadaval o odročenie pojednávania), pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi – zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. E. Spotrebiteľ zo dňa 9.11.2020, zmluvou o zriadení záložného práva č. E. zo dňa 9.11.2020, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. AUTO/MOTO z č.l. 13-16, splátkovým kalendárom zmluvy o úvere z č.l. 16-18, výzvou zo dňa 26.12.2022 s podacím hárkom z č.l. 19, listom o zosplatení úveru zo dňa 10.3.2023 s podacím hárkom z č.l. 20, kalkuláciou finančného vyrovnania pre predčasné splatenie z č.l. 20, výpisom čerpania splátok a úhrad z č.l. 21-22, faktúrou č. 1200/2023 z č.l. 52, oznámením o predaji vozidla a výzvou k doplateniu dlhu zo dňa 6.7.2023 z č.l. 53, listinami k overovaniu bonity žalovaného z č.l. 54-57 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 9.11.2020 došlo medzi sporovými stranami k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. E. Spotrebiteľ, na základe ktorého došlo k poskytnutiu úveru vo výške 14.529,- €, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na financovanie kúpy motorového vozidla. Predmetný úver mal žalovaný splatiť v 96 mesačných splátkach po 275,29 € s dátumom prvej splátky dňa 7.12.2020, a to do 7. dňa v kalendárnom mesiaci. Žalovaný na úver zaplatil sumu vo výške 275,29 € dňa 14.12.2020, vo výške 275,29 € dňa 14.1.2021, vo výške 275,29 € dňa 15.2.2021, vo výške 275,29 € dňa 12.3.2021, vo výške 275,29 € dňa 19.4.2021, vo výške 275,29 € dňa 12.5.2021, vo výške 275,29 € dňa 10.6.2021, vo výške 275,29 € dňa 11.8.2021, vo výške 275,29 € dňa 10.9.2021, vo výške 275,29 € dňa 12.11.2021,

vo výške 850,- € dňa 13.12.2021, vo výške 550,- € dňa 18.1.2022, vo výške 295,-€ dňa 10.2.2022, vo výške 276,- € dňa 9.3.2022, vo výške 276,- € dňa 6.4.2022, vo výške 550,58 € dňa 13.7.2022, vo výške 275,29 € dňa 5.8.2022, vo výške 500,- € dňa 13.10.2022, vo výške 600,- € dňa 9.11.2022. Žalobca listom zo dňa 26.12.2022 vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej čiastky úveru vo výške 572,54 €; predmetný list bol zaslaný ako doporučená zásielka pod č. RF698635497SK. Následne listom zo dňa 10.3.2023 zaslal žalovanému výzvu k splateniu celého úveru vo výške 13.623,53 €, a to v lehote 14 dní od spisania výzvy; predmetný list bol zaslaný ako doporučená zásielka pod č. RF899022156SK. Keďže medzi sporovými stranami toho istého dňa (9.11.2020) bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva č. SUA20/005204, na jej základe žalobca pristúpil k realizácii záložného práva na motorové vozidlo. Dňa 6.7.2023 žalobca oznámil žalovanému, že motorové vozidlo bolo vydražené za 10.800,- €, pričom sumu 1.386,65 € si započítali na náklady dražby a suma 9.413,35 € bola použitá na splatenie záväzku z úverovej zmluvy.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, eriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, oskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Súd si v prvom rade dovoľí uviesť, že z dôvodu materiálnej korekcie procesnej pasivity spotrebiteľa, vzhľadom na ustanovenie § 295 CSP a iný režim dokazovania v spotrebiteľských sporoch, keď do popredia vystupuje hľadanie materiálnej pravdy, prípadná procesná pasivita spotrebiteľa nemôže mať za následok to, že súd prizná akýkoľvek uplatnený nárok žalobcu. Aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

25. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi žalobcom a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme účelového úveru na kúpu motorového vozidla. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon.

26. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorú skutočnosť súd preskúmaval aj v prejednávacom prípade. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Žalobca súdu na základe jeho výzvy preukázal, že z jeho strany došlo k preverovaniu bonity klienta, a to dotazom nielen na klienta, ale aj úverový register či Sociálnu poisťovňu, a preto súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ si dostatočne splnil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

27. Súd ďalej skúmal, či došlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom. V tomto smere mal súd preukázané, že žalobca výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 26.12.2022 vyzval žalovaného (z dôvodu

omeškania so splácaním mesačných splátok vyplývajúcej z úverovej zmluvy) na zaplatenie sumy vo výške 572,54 €, pričom žalovaného zároveň upozornil na možnosť požadovať okamžité splatenie celého úveru v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, resp. v prípade ďalšieho omeškania so splácaním. Nakoľko žalovaný ani na základe výzvy neuhradil dlžnú čiastku, dňa 10.3.2023 žalobca zosplatnil celý spotrebiteľský úver. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že k 10.3.2023 mal žalovaný zaplatiť 28 splátok vo výške 275,29 € t.j. mal zaplatiť sumu 7.708,12 €, pričom mal zaplatenú len sumu 6.925,77 €, pričom od 9.11.2022 neuhradil žiadnu splátku. Súd preto konštatuje, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním svojho záväzku, a preto žalobcovi patrilo právo zosplatniť poskytnutý úver. Podľa aktuálnej rozhodovacej judikatúry Krajského súdu v Trenčíne (napr. rozhodnutie v konaní sp.zn. 5CoCsp/14/2021) vyplýva, že „z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť, aby výzva, resp. upozornenie zo strany dodávateľa (veriteľa) aspoň 15 dní pred zosplatením celého úveru obsahovalo údaj alebo identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatenie úveru, pričom absencia tejto skutočnosti nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Z dikcie predmetného ustanovenia vyplýva povinnosť zo strany dodávateľa (veriteľa) upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva dodávateľa na zosplatenie celého spotrebiteľského úveru, pričom je nevyhnutné, aby dodávateľ túto povinnosť splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením v poradí prvej splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním práva na zosplatenie úveru. To znamená, že musia byť kumulatívne splnené obidve uvedené podmienky.“ Súd mal v predmetnom prípade preukázané, že žalobca v súlade so zákonom zosplatnil spotrebiteľský úver. Pokiaľ teda boli splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého žalobcom žalovanému splatné 7. deň v mesiaci a žalobca úver predčasne zosplatnil dňa 10.3.2023, mohol tak platne a účinne učiniť iba pre splátku, splatnú dňa 7.12.2022, pretože v jej prípade nastalo omeškание žalovaného dňa 8.12.2022, tri mesiace s jej omeškaním uplynuli dňa 8.3.2023 a od 9.3.2023 do najbližšie nasledujúcej splátky (splatnej dňa 7.4.2023) mohol veriteľ úver zosplatniť, čo dňa 10.3.2023 aj urobil. Súd vychádzal zo záverov Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp.zn. 7Cdo/268/2020 o.i. uviedol, že „Z hľadiska vzťahu medzi "trojmesačnou dobou" a "lehotou nie kratšou ako 15 dní", ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodárca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.“ Súd konštatuje, že doručenie predmetných výziev mal súd preukázané priloženými doručenkami. Pokiaľ žalovaní namietali, že neboli v omeškaní so splátkou, splatnou viac ako 90 dní, toto svoje tvrdenie nepreukázali, a najmä nebolo preukázané, že pri platení svojho záväzku v zmysle § 566 Občianskeho zákonníka určili, ktorá splátka mala byť ich úhradou považovaná za splnenú. Postup veriteľa, ktorý si prijaté plnenie dlžníka započíta najprv na najskôr splatný omeškaný záväzok nie je v rozpore so zákonom.

28. Žalobca vo svojej žalobe požadoval, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.210,18 €, ktorá mala pozostávať z istiny vo výške 3.804,32 €, z úroku vo výške 90,38 €, zmluvnej pokuty vo výške 21,96 €, poplatku externej agentúre vo výške 264,- € a nákladmi spojenými s predajom vozidla vo výške 29,52 €. Súd výzvou zo dňa 27.3.2024 vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení, z ktorých jasne vyplynie z čoho pozostávajú jednotlivé položky uplatnenej sumy. Žalobca na túto výzvu súdu zareagoval podaním, doručeným súdu dňa 12.4.2024 v spojení s opravným podaním, doručeným súdu dňa 4.6.2024, v ktorom uviedol, že nesplatená istina vo výške 3.804,32 € predstavuje súčet splátok istiny od nasledujúcej splátky splatnej po zosplatení úverovej zmluvy (ÚZ bola zosplatená dňa 08.03.2023/ od 07.04.2023 do 07.11.2028 - konečná splatnosť úveru, úrokové vyrovnanie - 90,38 € je zmluvný úrok prislúchajúci splátkam do zosplatenia úveru – po zosplatení si žalobca zmluvné úroky neuplatňuje. Zmluvné pokuty vo výške 21.96 € boli uplatnené v súlade s čl. 5. Dôsledky nesplácania úveru a porušenie povinností žalovaného vyplýva zo zmluvy na strane č. 2. Poplatok za externú agentúru a poplatok za náklady spojené s predajom vozidla žalobca predkladá v prílohe tohto podania, na základe ktorých si uplatňuje v návrhu na začatie konania svoj nárok.

29. Pokiaľ ide o istinu vo výške 3.804,32 €, žalobca uviedol, že sa jedná o súčet splátok istiny od nasledujúcej splátky splatnej po zosplatení úverovej zmluvy t.j. o súčet splátok istiny od 7.4.2023 do 7.11.2028. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že výška istiny bola 14.529,- €, pričom v zmysle

splátkového kalendára súčet splátok istiny od 7.4.2023 do 7.11.2028 predstavuje suma 12.040,21 €. Súd považoval za nesporné tvrdenie žalobcu o tom, že došlo k predaju predmetu zálohu (keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere bola zabezpečená záložným právom k motorovému vozidlu) za sumu 10.800,- €.

30. Podľa bodu 5.5 a 5.6 zmluvy o zriadení záložného práva č. E. za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností sa záložca a záložný veriteľ dohodli, že náklady speňazenia zálohu a vymáhania znáša záložca. Záložný veriteľ a záložca sa dohodli, že zabezpečené pohľadávky sa z výťažku predaja uspokojia v nasledovnom poradí:

- a) náklady spojené s predajom zálohu
- b) ostatné zabezpečované pohľadávky podľa termínu ich splatnosti
- c) v prípade rovnakého dátumu splatnosti ostatných zabezpečovaných pohľadávok v poradí: istina, úroky, ďalšie pohľadávky vrátane sankcií.

31. V zmysle uvedenej dohody si žalobca ako záložný veriteľ zúčtoval po zosplatnení istiny a predaji motorového vozidla (výkone záložného práva k predmetu zálohu) náklady spoločnej dražby vo výške 1.386,65 €, ako vyplýva z listu zo dňa 6.7.2023 (č.l. 53). prílohou predmetného listu bol aj súpis započítaných nákladov, ktoré boli tvorené

- a) náklady na notársky úkon – začatie výkonu záložného práva vo výške 29,52 €
- b) náklady na notársky úkon – výmaz záložného práva vo výške 29,52 €
- c) PZP vo výške 28,- €
- d) znalecký posudok vo výške 100,- €
- e) odmena dražobníka vo výške 1.036,80 €
- f) poštovné náklady vo výške 4,92 €
- g) odo pass (overenie najazdených km) vo výške 10,08 €
- h) príprava a čistenie predmetu dražby vo výške 46,80 €
- i) uskladnenie predmetu dražby vo výške 46,80 €
- j) inzercia predmetu dražby vo výške 46,80 €
- k) náklady na registráciu oznámenia o spoločnej dražbe vo výške 7,41 €

32. Žiadne ďalšie tvrdenia ani dôkazy neboli zo strany žalobcu vznesené. Vzhľadom na nedostatok tvrdení zo strany žalobcu súd nevidí dôvodnosť uplatňovania si predmetných nákladov (najmä) pod písmenami b), c), f), g) a k), ktoré neboli ani bližšie špecifikované, a nielen ony ale aj ostatné náklady (pod písmenami a), d), e), f), h), i) a j) v konečnom dôsledku neboli ani preukázané. Žalobca nepreukázal, že mu uvedené náklady vôbec vznikli, nakoľko okrem uvedeného listu nepredložil a nenavrhol na preukázanie tejto skutočnosti žiadne dôkazy. Z uvedených dôvodov súd nárok žalobcu na zaplatenie týchto nárokov nepovažoval za dôvodný. Nakoľko zo strany žalobcu nebola preukázaná účelnosť a ani vynaloženie nákladov pri vykonávaní záložného práva, táto suma mala byť v plnom rozsahu v zmysle bodu 5.6. písm. c) Zmluvy o zriadení záložného práva započítaná na istinu, a preto súd konštatuje dôvodnosť istiny len vo výške 1.240,21 €; vo zvyšku žalobu zamietol.

33. Pokiaľ ide o úrokové vyrovnanie vo výške 90,38 €, k tomu žalobca na základe výzvy súdu uviedol, že ide o zmluvný úrok prislúchajúci splátkam do zosplatnenia úveru, po zosplatnení si úrok neuplatňujú. Bližšie tvrdenia neuviedol. Súd preto konštatuje, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia, ktoré sa od neho vyžaduje, aby svoje uplatnené právo na zaplatenie úrokov odôvodnil skutkovými okolnosťami, ktoré sú môže subsumovať pod niektorú hmotnoprávnu normu oprávňujúcu veriteľa požadovať od svojho dlžníka úroky. Uvedené chýbajúce tvrdenie nemožno nahradiť predložením listín /napríklad čerpania splátok a úhrad/, pretože je povinnosťou súdu preskúmať, či je skutočne daný nárok žalobcu na zaplatenie takýchto súm, či si žalobca neúčtoval na ľarchu žalovaného úroky zo sumy, ktorá nebola dlhom žalovaného, alebo v nesprávnej sadzbe, či za obdobie, za ktoré mu nepatrili. Z tohto dôvodu je potrebné, aby žalobca svoje uplatnené právo na zaplatenie požadovaných úrokov v prvom rade odôvodnil vyššie uvedenými skutkovými tvrdeniami. Uvedené je tiež dôležité z hľadiska dodržania zásady rovnosti strán konania, keď súd nemôže na prospech žalobcu nahrádzať nedostatok jeho skutkových tvrdení tým, že bude vykonávať dokazovania a z jeho výsledkov dovodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch žalobcu. Dokazovanie má slúžiť na preukázanie skutkových tvrdení účastníkov a nie na to, aby tieto skutkové tvrdenia boli z dokazovania odvodzované. Súd preto tento nárok zamietol.

34. Žalobca si taktiež uplatnil zmluvné pokuty vo výške 21,96 € ako sankcie, ktoré súvisia s omeškaním žalovaného s poukazom na bod č. 5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle predmetného bodu 5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola medzi účastníkmi dohodnutá zmluvná pokuta

a) vo výške 10% z predajnej ceny predmetu financovania, minimálne 165,- €, pričom táto bola dohodnutá za porušenie nasledovných podmienok:

- uvedenie nepravdivých alebo nepresných údajov pri uzatváraní úverovej zmluvy
- porušenie povinnosti udržiavať predmet financovania v riadnom technickom stave alebo zdržať sa konania, ktoré by mohlo mať za následok zníženie hodnoty predmetu financovania
- porušenie povinnosti hradiť v plnej výške náklady spojené s údržbou, opravami a prevádzkou predmetu financovania
- porušenie povinnosti umožniť prístup veriteľovi k predmetu financovania
- porušenie povinnosti použiť predmet financovania na iný účel než je stanovený v úverovej zmluve
- porušenie povinnosti nepreviesť vlastnícke právo k predmetu financovania alebo nezaťažiť predmet financovania
- porušenie povinnosti upravovať či zhodnotiť predmet financovania bez súhlasu veriteľa
- porušenie povinnosti postúpiť svoju pohľadávku voči veriteľovi na tretie osoby
- porušenie povinnosti uzavrieť individuálne povinné zmluvné poistenie a platiť poistné
- porušenie povinnosti oznámiť veriteľovi, poisťovni, orgánom PZ SR každú poistnú udalosť na predmete financovania

b) vo výške 1.600,- € za porušenie povinnosti použiť predmet financovania na iný účel než je stanovený v úverovej zmluve.

Preskúmaním predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 9-11) a úverových podmienok (č.l. 13-16) súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta pre omeškanie dlžníka so splácaním úveru nebola medzi sporovými stranami dohodnutá, a preto jej vyžadovanie zo strany žalobcu je nedôvodné; v tejto časti žalobu zamietol.

35. Žalobca si tiež uplatňoval poplatok externej agentúre vo výške 264,- € a náklady spojené s predajom vozidla vo výške 29,52 €. Vo svojom doplňujúcom podaní rovnako ako aj v žalobe k týmto nárokom neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, predložil iba faktúru spoločnosti MABORO, s.r.o. na sumu 264,- € a tabuľku nákladov vynaložených pri vykonávaní záložného práva (53 p.v.). V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo v bode 5 posledný bod dohodnuté, že veriteľ má nárok na náhradu všetkých nákladov spojených so zosplatnením a prípadným speňažením predmetu financovania vrátane nákladov vymáhania dlhu klienta prostredníctvom tretích osôb. Súd v tejto súvislosti opätovne konštatuje, že takto uplatnené nároky žalobcu nemôže priznať, nakoľko žalobca súdu vôbec neuviedol aké úkony vykonala spoločnosť MABORO, s.r.o., za ktoré si od žalobcu účtovala sumu vo výške 264,- € a či tento náklad bol aj zo strany veriteľa vynaložený, najmä za situácie, že táto spoločnosť nie je uvedená na žiadnej komunikácii so žalovaným. Súd pre neuvedenie podstatných skutkových tvrdení nemohol pristúpiť k riadnemu preskúmaniu nielen dôvodnosti ale aj účelnosti vynaložených nákladov žalobcu ako veriteľa a tak aj prípadný súlad s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa. Rovnaký dôvod nepriznania súd uvádza aj pri uplatňovaných nákladoch spojených s predajom vozidla, nakoľko podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahraďovať odkazom na označené dôkazy, najmä za situácie, keď žalobca v tabuľke uvádza náklady vo výške 1.386,65 €, pričom tieto podľa jeho tvrdení si zúčtoval z výťažku predaja motorového vozidla a ďalej si uplatňuje náklady už „len“ vo výške 29,52 €, takže z týchto tvrdení žalobcu jasne vyplýva, že náklady v tabuľke nie sú nákladmi, ktoré si žalobca uplatňuje v žalobe, keďže tieto boli z jeho strany zaplatené z predaja vozidla. Súd preto nevie špecifikovať aké náklady spojené s predajom vozidla si preto veriteľ uplatnil, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

36. Súd tiež rozhodol o žalobcom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Žalobca svoj nárok na úroky z omeškania od 26.3.2023 nijako bližšie nezdôvodnil, a preto sa súd sústredil na posúdenie začiatku omeškania žalovaného s platením uplatňovaného nároku istiny. Žalobca listom zo dňa 10.3.2023 zosplatnil dlh žalovaného, pričom na zaplatenie zostatku zosplatneného úveru mu stanovil lehotu 14 dní odo dňa vystavenia tejto výzvy, čo znamená, že žalovaný bol povinný splatiť zosplatnený záväzok do 24.3.2023, a teda od nasledujúceho dňa bol s úhradou svojho záväzku v omeškaní. Súd preto vyhovel žalobcovi a úroky z omeškania priznal zo sumy splátok istiny od 7.4.2023 do 7.11.2028 t.j. zo sumy 12.040,21 € (v ostatnej časti súd považuje žalobu za nedôvodnú) a to od 26.3.2023 (súd nemôže prekročiť návrh žalobcu) do 28.6.2023, ktorý by mal byť dátumom speňaženia

vozidla, a od 29.6.2023 do zaplataenia zo sumy 1.240,21 €, nakoľko dôvodnosť započítania nákladov na speňaženie vozidla súd z dôvodov uvedených v bode 28 tohto odôvodnenia neakceptoval. Čo sa týka výšky úroku z omeškania, výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania bola v období od 26.3.2023 do 9.5.2023 vo výške 3,5 %, preto výška úroku z omeškania je v posudzovanom spore vo výške 8,50 % podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení.

37. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že úspešnejšou sporovou stranou sa stal žalovaný, nakoľko žalobcovi bola priznaná iba suma vo výške 1.240,21 €, hoci požadoval sumu 4.097,84 €. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Nakoľko Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej ani žiadne nevznikli a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia, súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobcu - žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko súd považuje osobitné rozhodovanie o výške náhrady trov konania rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

13Csp/3/2024

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).